

COMAPÍK

Pan Se, ten toho stihne!

V červnu loňského roku Libor prezentoval podnikatelský a manažerský pohled na společnost a mluvil o tom, kde by bylo ideální se nacházet. Posunuli jsme se od té doby kupředu? Myslím si, že ano. Přesunuli jsme větší zodpovědnost na ředitele divizí, rozjeli jsme projekty G5, stáží v zahraničních pobočkách, čím dál víc lidí je součástí obchodních diskusí s našimi partnery a dceřinými společnostmi. Další projekty teprve rozjíždíme. Něco nás ale pořád brzdí. Něco nebo spíš někdo - pan Se.

Kdo je pan Se? Je to náš zaměstnanec, který pracuje zejména v noci a je u nás minimálně pět let. Nikdo neví, jak vypadá. Pracuje na produktu „X“, který může být například iD-Mobile, školení pro zákazníky, iS-BF, ochrany, InteliATS, servisní smlouvy pro kompletní řešení pro zákazníky v Česku nebo třeba intranetový projekt „Y“.

Pan Se je velice dobrý stratég. Má perfektní přehled o trhu a konkurenci a je schopen nastavit strategii. Je výborný komunikátor. Přesvědčuje ředitele a vlastníky ComApu, aby vyvíjeli jeho produkt. Je schopný komunikovat své nápady našim nejsilnějším prodejním partnerům. Je dobrý ve tvorbě rozhodnutí ohledně produktu „X“. Je zodpovědný a ochotný riskovat. Zná odpovědi na otázky: Má smysl začít vývoj produktu „X“? Jaké podobné produkty dělá konkurence a za kolik je prodává? Jaká je pravá cena produktu „X“ na trhu? Jací zákazníci si ho budou kupovat? Proč by si ho měli kupovat? A časem zná i odpovědi na to, zda je produkt „X“ úspěšný. Zda má smysl zaměstnat dalších 5 zaměstnanců na podporu tohoto produktu. Zda má smysl další vývoj.

A co je nejlepší? Pracuje zadarmo. Ale nikdo ho nikdy neviděl. Naši IT si myslí, že několikrát zahlídli jeho siluetu v bezpečnostním systému, ale nejsou si jisti.

Vzhledem k tomu, že jsme se ale rozhodli šetřit, rozhodli jsme se propustit pana Se. A teď hledáme dobrovolníky, kteří by dělali jeho práci.

Martin Málek
finanční ředitel

Editorial

Září - říjen 2008

A přece to někdo čte!

V minulém editoriale jsem položila řečnickou otázku a světe div se, dostalo se mi na ní odpovědi. Vědomí, že můj krátký sloupek na úvodní straně každého čísla někdo doopravdy čte, ve mně ovšem vyvolává další otázky. Jak si udržet přízeň čtenářů, když tu vlastně nepodávám žádné zásadní a zajímavé informace? A moje oblíbená a nehnoucí: o čem psát?

Vzpomínám si, jak mi jedna kamarádka pracující v bance (kterou mimochodem před energetickým kolapsem chrání také naše řídicí jednotky) líčila své zážitky z kurzu žurnalistiky. Říkala, jak je obtížné sedět u počítače a psát „na povel“. Nemusela mi to nikterak dlouze vysvětlovat. Plně ji chápu. Asi by ze mě nebyl dobrý novinář.

Ale možná bych byla dobrý politikem. Už jsem napsala dva odstavce o ničem. Tedy vlastně o tom, že nevím o čem psát. Tak vám tedy alespoň zrekapituluji, o čem si vy můžete uvnitř přečíst: již tradiční rozhovory tety Kateřiny, Hedvičiny postřehy z akce ve Žlutých lázních, článek o tom, jaké skvělé věci můžete dostat od Toma za příspěvky do MoKoŠi a mnoho dalšího.

Příjemné čtení!

Daniela Hýblerová
PR oddělení

Zaměřeno na lidi

Martina Čmielová
personální oddělení

Nástupy a odchody

Kdo nastoupil v září:

- 1.9. Petr Jonáš (OPoZ)
- 1.9. Marek Čambál (divize Bi-fuel)
- 24.9. Iva Kleinová (EKO)

Petr

Marek

Iva

Kdo odešel v září:

- 5.9. Petr Weber (Oddělení vývoje SW)

Kdo nastoupil v říjnu:

- 6.10. Mirka Schořová (divize Bi-fuel)
- 20.10. Tomáš Bílek (Oddělení vývoje SW)

Mirka

Tomáš

Kdo odešel v říjnu: (odchází)

- 31.10. Petr Havel (Oddělení vývoje SW)
- 31.10. Alena Mlejnková (Oddělení vývoje SW, Liberec)

Půlroční hodnocení - feedback

Martina Topolová
personalistka

Posbírala jsem feedback od cca 75 zaměstnanců.

Zaměřeno na oblasti:

Oddělení - řeší vedoucí

(nejčastější odpovědi bylo: jsem spokojen, příjemné prostředí, nic mě nenapadá...)

Pozice - řeší vedoucí ve spolupráci s PERS

(nejčastěji jste odpovídali: ano, vyhovuje.....)

Vedoucí - řeší vedoucí ve spolupráci PERS, ředitelem

(jsem spokojen/a, spolupráce s vedoucím mi vyhovuje, rozhodnost, více projevoval zájem o naši práci, vedoucí mají málo času na své podřízené...)

ComAp:

Co se to v ComApu líbí, co bys ocenil?

Co ti v ComApu vadí, co bys změnil, případně jak?

Pozitivní feedback

Nejčastěji se vám v ComApu líbí:

Otevřenost, přátelské a férové prostředí, dobrá atmosféra - 30 lidí

Firemní akce, benefity - 10 lidí

Vedení - 5 lidí

Možnost seberealizace, vzdělávání - 5 lidí

Pravidelné info o stávající situaci

a další... (stáž, snaha řešit problémy, pracovní tým, ochota spolupracovat/pomáhat)

Negativní feedback

Nejčastěji se vám nelíbí:

Ne, nic zásadního mě nenapadá - 25 lidí

Současná omezení (vzdělávání, cestování)

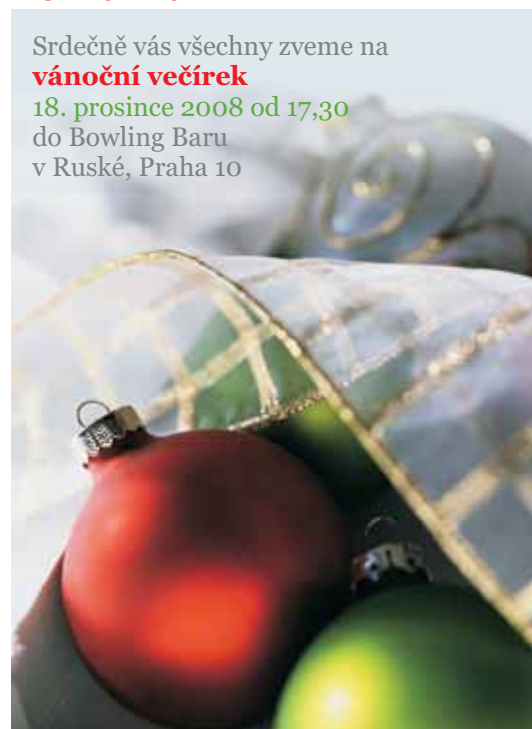
Nepromyšlené/nedomyšlené změny

Emaily převažují nad osobní konzultací

a další.....(situace kolem odchodů lidí, klimatizace na 1. patře, openspace)

Pozvánka

Srdečně vás všechny zveme na
vánoční večírek
18. prosince 2008 od 17,30
do Bowling Baru
v Ruské, Praha 10

MoKoŠa needs YOU

Tomáš Oupický
marketingové oddělení

MoKoŠa, nebo-li Marketingový Znalostní Systém (Marketing Knowledge System) je souhrn analýz a průzkumů, které pomáhají lépe poznat trhy na nichž se ComAp pohybuje i firmy a konkurenci, která jsou na těchto trzích aktivní.

Klíčovou a zcela zásadní součástí každého informačního a znalostního systému tedy i **MoKoŠi** je sběr dat a informací a jejich následná distribuce všem, kteří činní obchodní a strategická rozhodnutí. Tedy hlavně managementu, PMC a obchodníkům, ale dotýká se samozřejmě všech zaměstnanců.

Jako svůj distribuční kanál **MoKoŠa** mimo jiné využívá intranetový portál **KiWiKi**. Jelikož je celá **KiWiKi** udělána jako Wikipedia, umožňuje nejen informace formou článků prezentovat a vyhledávat, ale také dává možnost každému uživateli nejen informace upravovat, ale také doplňovat nové. Tuto možnost již aktivně využívá 35 uživatelů, kteří jsou autory 900 článků. Za poslední dva měsíce bylo **KiWiKi** prohlédnuté téměř 6.000x ([celková statistika](#)), z toho samotná **MoKoŠa** měla více jak 2.000 přístupů ([MoKoŠa statistika](#)). To jen dokládá, že se **KiWiKi** stává velice důležitým informačním kanálem směrem do firmy z čehož těží i **MoKoŠa**.

Máme tak vyřešenu otázku, jak dostat informace zpět do firmy. Tím se ale dostáváme k další a v mnohem ještě důležitější části marketingového systému.

A tím je sběr dat a informací.

Už to slyším, a od čeho je tu pak Marketing, když si všechno zjistíme sami?

Jak vysvětluje i Aleš jinde v tomto čísle, mnoho zaměstnanců ComApu se dostává do přímého kontaktu s našimi zákazníky a je jedno jestli to jsou distributoři či koncoví uživatelé našich produktů. Už jen povídáním s těmito lidmi se během krátké chvíle dozvím daleko více informací o trhu, konkurenci i našich produktech než je možné dohledat v sekundárních zdrojích jako je Internet. Jediné, co je potřeba, je myslet na to, co by bylo dobré vědět.

Právě k tomu je tu Marketingové oddělení aby Vám pomohlo najít ty pravé **Marketingové otázky**. V posledních pár měsících jsme se již mohli přesvědčit, že to opravdu funguje. Lidé jedoucí na služební cestu se na nás obrátili s dotazem, co by bylo dobré zjistit.

Čímž bych rád poděkoval Hedvice, Maruše M. a Adéle za aktivitu i zjištěné informace.

Jelikož pak po Vás chceme daleko více práce, je dobré to ocenit a proto je pro Vás připraven:

MoKoŠa Motivační systém

O co se jedná?

Pokud se Vám podaří získat odpověď na nějakou **Marketingovou otázku** (jsou uveřejněny na: http://kiwiki/index.php/Marketingové_otázky) a dáte ji zpět do oběhu, bude ocenění body.

Za každou informaci bude jeden bod. Rozdíl ale bude v prezentaci informací.

Pokud ji pouze zapišete do Zázpisu ze služební cesty a tu pak pošlete Marketingu či jen danou informaci předáte pomocí mailu či jen ústně, dostanete pouze 0,25 bodu (1/4 bodu) za celý report či email.

Pokud ji ale rovnou vložíte do **KiWiKi**, je jedno jestli upravíte stávající článek či založíte nový a přidáte {{chcibody|xxxx}}za xxxx dosadíte svou zkratku. Pak dostanete za každý článek 1 bod.

Body se Vám budou načítat a jednou čtvrt roku dostanete možnost tyto body vyměnit za předměty. Aktuální ceník předmětů je na: http://kiwiki/index.php?title=Kategorie:Chci_body

#	Věc	počet bodů
1	Tužka a Bloček	1
2	Sada slim	5
3	Coffee	5
4	Termohrněk	8
5	Cyklo nářadí	9
6	Vak na šaty	10
7	Keramická souprava	11
8	Souprava Etoile-Balman	12
9	Butylka	13
10	Termoska 0.5l	14
11	Svícen	15
12	Pokázka do kina	15
13	Parker	16
14	Termoska 0.75l	17
15	Sada na víno	18
16	Sada na opravu kola	19
17	Víno	20
18	CD/kniha	25
19	Lego	30
20	Poukázka na večeři	40

KiWiKi doporučení

1. Nová role "moderátor"
2. Článek musí být zařazen do kategorie nebo na něj musí existovat alespoň jeden odkaz.
3. Stránka by neměla obsahovat pouze seznam nořených odkazů, ale minimálně nějaký popis co obsahuje.
4. Nebát se používat přímo odkazy - na N-ko, web nebo na další článek(i) neexistující
5. Aktuálnost stránek
 - šablona indikující, že je článek neaktuální
 - nová kategorie "Neaktualizované"
 - označení stránky jako neaktuální může provést každý
6. Kategorie zakládat po dohodě s moderátory.
7. Tento soupis je uložen na stránce "Portál Kiwiki"

Na obědě s tetou Kateřinou

Kateřina Rögnerová
marketingové odd.

Eda Oborník

Představení se:

Pozice v ComApu: Product Manager v Divizi Kompletní řešení

Jak dlouho už v ComApu pracuje: 3,5 roku

Otázky z práce:

1. Jak jsi se dostal k práci v ComApu?

Přes agenturu. Po škole jsem nastoupil jako programátor PLC a mikroprocesorů, ale firma mi připadala bez budoucnosti, nebylo tam příjemné prostředí, šéf byl nesympatický, tak jsem si po roce začal hledat práci jinde.

2. Co se Ti na ComApu nejvíce líbí?

Mladý kolektiv a z toho plynoucí výhody. Super je, že každý jedinec tu může mít vliv na firmu, že jeho názor je brán v potaz. A taky mám rád fázování.

Otázky ze života:

3. Jakým příslovím se snažíš v životě řídit?

Litovat můžeš jen toho, co jsi nikdy nezkusil.

4. Bez čeho bys nemohl žít?

Bez někoho, s kým můžu sdílet radosti. A bez adrenalinu (tedy asi bez motorky.. :-)

5. Jakou knížku jsi naposledy četl a jak na Tebe zapůsobila?

20 stran z průvodce Zakarpatská Ukrajina. Byl jsem tam s kamarády na motorce. Knižka mi přišla nudná, tak jsem ji brzy odložil. Ale dovolená byla super (jak příroda, tak zážitky).

6. Jaký film Tě v poslední době zaujal?

Once. Po dlouhé době to byl film, u kterého se nedalo na začátku říct, jak dopadne.

7. Co všechno by podle Tebe měla mít žena Tvých snů?

Být tolerantní, krásná, chytrá. A mít myšlení jako chlap :-).

8. Čím jsi chtěl být, když jsi byl malý?

Hasičem.

9. Kdybys byl zvířetem, jakým zvířetem bys chtěl být a proč?

Velkým psem, protože i když má psí život, tak si nežíje vůbec špatně.

10. Máš nějaký velký sen?

Můj sen je prožít nějaké velké dobrodružství na motorce, třeba se vydat na měsíc do Mongolska nebo do Maroka.

11. Jaké 3 věci by sis vzal na pustý ostrov?

Radiomaják, Nikolu, sud vína.

Na obědě s tetou Kateřinou

Kateřina Rögnerová
marketingové odd.

Blanka Tomečková

Představení se:

Pozice v ComApu: Referentka Ekonomického oddělení

Jak dlouho už v ComApu pracuje: 10 měsíců

Otázky z práce:

1. Jak jsi se dostala k práci v ComApu?

S přítelem Tomášem jsme po návratu z Austrálie hledali práci a on pro mě objevil ComAp.

2. Co se Ti na ComApu nejvíce líbí?

Janička Škorová :-) a pak ještě možnost získávat červené ComApíčky (malé samolepky na kontrolery s nakresleným smilem od kolegů). Doufám, že tímto inspiroji i ostatní k tomu, aby mi dávali další ComApíčky :-).

Otázky ze života:

3. Jakým příslovím se snažíš v životě řídit?

Jakožto vegetarián příslovím „Žij a nech žít.“

4. Bez čeho bys nemohla žít?

Bez možnosti dělat si ze všeho legraci.

5. Jakou knížku jsi naposledy četla a jak na Tebe zapůsobila?

Terryho Pratchetta celou jeho Zeměplochu. Líbí se mi to, protože je to fantasy a zároveň ze života.

6. Jaký film Tě v poslední době zaujal?

V poslední době mě nejvíc baví britské seriály, např. Červený trpaslík nebo IT Crowd. (Nebo třeba americký The Big Bang Theory)

7. Co všechno by podle Tebe měl mít muž Tvých snů?

Měl by mít smysl pro humor a být pohodář.

8. Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá?

Igračkem (asi zdravotní sestrou) :-).

9. Kdybys byla zvířetem, jakým zvířetem bys chtěla být a proč?

Medvídkem koalou, protože se má hrozně dobře a je furt ospalý a navíc je vegetarián.

10. Máš nějaký velký sen?

Bydlet na pláži s výhledem na moře.

Odnáším si z PPM

Hedvika Kriegerová
obchodní oddělení

Na večerní akci po PPM ve čtvrtek večer jsme seděli ve Žlutých lázních u stolu ve 4 lidech. Abychom si mohli do blízkého stánku chodit pro nápoje a tyto byly naúčtovány na ComAp, museli jsme si na ruce nandat takové papírové náramky. Jejich nandání spočívalo v tom, že se na jedné straně sundala ochrana pod níž bylo lepidlo a na tento konec se přilepil ten druhý. Pochopitelně už když to měl člověk kolem ruky.

U stolu jsme seděli 4. Každý z nás si vzal svůj proužek papíru, odlepil ochrannou a svou šikovnější rukou se snažil přidělat si náramek na tu méně šikovnou. Výsledkem bylo to, že jsme všichni měli svůj náramek na zápěstí. Stálo nás to spoustu času, hromadu úsilí a výsledek byl nevalný. Tedy náramek byl nalepený nakřivo, šířka byla, jak se povedla, ne jak bychom potřebovali a bylo by nám příjemné. Svůj účel to splnilo, ale dobrý pocit z toho člověk neměl. Oč lépe by to vypadalo, kdybychom pomohli jeden druhému. Oč rychlejší by to bylo a oč kvalitnější by byl výsledek.

Tato událost mi připomněla naši firemní kulturu. Mám pocit, že si každé oddělení zapíná svůj vlastní náramek. Nejsme jeden ComAp, který má společný cíl a záměr, je nás tu hromada malých skupinek, které proti sobě spíš bojují. Když se vyskytne problém, místo návrhu řešení je spíš slyšet „já/my za to nemůžeme, to není naše zodpovědnost, to někdo jiný“. Když člověk potřebuje odpověď na otázku, většinou musí udělat kolečko po značné části firmy a leckdy se i vrátit na začátek. Na máloco je čas, na máloco je budget. Málokterá práce je odevzdaná včas a bez chyb tak, že už se na ní nemusí nic měnit, na máloco je přesné zadání, málokdy jsme flexibilní a samostatně rozhodní, abychom přijali změny. Byrokracie narůstá. Na jedné straně se nedodržují procesy, na druhé není ochota k výjimkám. Leckdy se zájmy jednotlivce (popř. skupinky), řadí nad zájmy celku a / nebo zákazníků. Interpersonálních vztahů ubývá, respektive se horší. Mizí důvěra ve zbytek týmu a narůstá pocit vlastní důležitosti. A leckdy produkty, které nabízíme zákazníkovi, jeví známky špatně nalepených papírových náramků.

Někdy mi přijde, že si každý z nás myslí, že je ten nejdůležitější v ComApu, že kolem něj se vše točí. Ale není to tak. Každý z nás sám o sobě neznamená vůbec nic. Ani jedno oddělení neznamená nic. Jen když jsme společně, pak něco znamenáme. Když si budeme pomáhat, vycházet vstříc, snažit se pochopit práci toho druhého a co můžeme udělat, abychom mu ji ulehčili a tím zrychlili a zkvalitnili naše produkty a služby (např. předávat informace všem, kteří je potřebují ve stavu, který jim bude ku prospěchu), pak teprve budeme jedničkou na trhu.

Jo, jasně, už to slyším. Jsou to kecy, že? Ale zkuste chvilku fungovat jako nárazník mezi různými stranami, když si stěžují na totéž, ale každá ze svého úhlu pohledu a žádná z nich nehledá či nenachází žádné řešení. Sedněte si na chvíli do 2. patra a vstřebávejte tu atmosféru. Pročtete si ty hromady zbytečných e-mailů. Zkuste motivovat ty demotivované lidi, kteří nevědí kam dříve skočit a necítí nikde zastání a pochopení, řeší žabomyší války a o podklady pro svou práci musejí znovu a znovu prosit. Věřím, že i vy byste se na nějaký čas posadili jinak...

A aby bylo jasno, nehážu všechny do jednoho pytle. Jsou tu lidé, o nich vím, že kdykoli s čímkoli rádi pomohou (pokud je to v jejich silách) a že se na ně mohou obrátit (a nejen já). A je tu spousta lidí, kterých si velmi vážím a které mám ráda... A se kterými ráda budu lepit papírové náramky :-).

Všechno na Mars!

Pavel Vydarený
PR Manager

Je pondělí odpoledne dvacátého čtvrtého září minulého roku. Svatební hosté již odjeli, všechny zákusky jsou rozdány. Nevěstiny šaty se vrátily včera, a proto je nyní ten správný čas vrhnout se na rozbalování svatebních darů. I když jsme měli předem připravený jejich seznam, čekala nás spousta překvapení. Naštěstí však žádný porcelánový jelen :-).

Postupně jsme rozbalovali krabice a odškrtačili položky ze seznamu. Velkou krabici od ComApu jsme si samozřejmě nechali nakonec jako vyvrcholení daného odpoledne. Absolutně netušíce, co by tam mohlo být. Žádný nápad. Předpokládali jsme klasiku - poukázka do některého z „nejmenovaných“ obchodních řetězců s nábytkem, elektronikou, hobby či jiným artiklem.

Konečně nastala ta chvíle, otvíráme ComApí krabici a postupně objevujeme: základní díly knihy „Stopařův průvodce Galaxií“, 2 ručníky a 2 čokoládové tyčinky Mars. Začínáme tušit nějakou kulišárnu. Žádná poukázka do super-hyper-makro marketu. Na dně krabice se na nás usmívá jiná poukázka, resp. vstupní lístek na palubu raketoplánu směr planeta Mars. Uff, tak to je tedy bomba! Vůbec netušíme co nás ještě čeká...

Ihned najíždím na www.mapy.cz a lokalizuji místo odletu. Jsou to Vršovice!!! Začínáme tušit, že do skutečného Vesmíru nejspíš nepoletíme. Na uvedené adrese se nachází restaurace a hotel s názvem Mars. Postupujeme tedy dále podle instrukcí z letenky: voláme na uvedené číslo a domlouváme termín „odletu“.

Uběhl měsíc od naší svatby a my jsme se dostavili k odletu. V restauraci se na nás připravili slavnostně, evidentně nás čekal krásný večer - sekt, předkrm, hlavní chod, desert a byla i plzinka (manželka ji nepochopitelně nahradila káfičkem)..... Povídali jsme si, čas neuvěřitelně utíkal. Přerušila nás až zavírací hodina. Po cestě domů v duchu a nakonec i prostřednictvím SMS děkujeme ComApu za krásný večer. Hlavní organizátorka vzápětí zděšeně reaguje: „Kampak jedete? K večerě měl být i nocleh!“ Zřejmě někde na trase Země-Mars nastala chyba v komunikaci.

Vzhledem k tomu, že naše první mise na Mars nebyla 100% úspěšná, zopakovali jsme si ji ještě jednou včetně rozložení základního tábora. Druhá cesta se vydařila a my i po roce (pozn. autora: tak dlouho jsem psal tento příspěvek) máme nádherné vzpomínky.

Pokud chcete znát recept, jak se snadno dostat na Mars, tak je to naprosto jednoduché:

1. Najít si super kočku a tu si vzít za ženu.
2. Na seznam svatebních darů si napsat jako bonus: svatební cesta na Mars.
3. Pracovat ve správné firmě, která vám tu cestu umožní a mít perfektní spolupracovníky, kteří to vše vymyslí a zorganizují.

Já i Janička vám všem touto cestou ještě jednou moc děkujeme za super zážitky!

Jazykový koutek

 Přinášíme Vám další vydání rubriky Jazykový koutek, kterou pro Vás již tradičně připravuje jazyková škola James Cook Languages. Přejeme příjemnou zábavu!

The Snow Birds

It had snowed very hard. Ralph and Edward, who were visiting Grandma in the country, had to stay in the house all day. When they went to bed it was still snowing, and every time they **woke up** during the night, they could hear the wind **sighing and whistling** around the house, and through the **branches** of the old **pine tree**.

But the next morning the sun was shining brightly. Such a glorious day! How the branches of the pine trees did sparkle. "It looks as if they had been **sprinkled** with gold dust and diamonds," **exclaimed** Ralph.

"Oh Grandma! Please do hurry breakfast. We are going out to build **a fort**," cried the boys, bursting into the dining-room.

Grandma smiled and told them to eat a good breakfast, for building a fort was hard work. They were soon out in the snow, and what a **splendid** time they did have. The fort did not grow very fast, for they had to stop so often to snow-ball each other. When Grandma called them in to dinner they wondered where the time had gone since breakfast.

After dinner, Ralph was looking out of the window, when he **spied** two little birds **cuddled** up on a branch of a pine tree.

"Oh, Edward! come here," he called. "See those poor little birds. They look half frozen and so hungry."

"Poor little things," replied Edward. "Doesn't it make you feel mean to think what a jolly time we had this morning out of the snow which has covered up the places where they get their food?"

"Let us get some food from Grandma and throw it out to them," said Ralph. "Perhaps they will find it."

The little birds were soon **chirping** and flying about merrily and Ralph said it sounded as if they kept saying, "thank you."

Will not other little children be as kind as Ralph and Edward?

Vocabulary: woke up – minulý čas od wake up = probudit se, sighing and whistling = vzdychat a pískat, branches = větve, pine tree = sosna (borovice), sprinkled = posypané, exclaime = vykřiknout, a fort = pevnost, splendid = skvělé, výborné, spied – minulý čas od spy = pátrat, zkoumat, cuddled - minulý čas od cuddle= objímat se, mazlit se, chirping = švitořící

Unscramble the letters to find the words in our

Winter Anagram

Hidden Word (circled letters):

1. **w** n o s _____
2. **a** r c f s _____
3. m e n **s** i t t _____
4. n **e** v e r e r e g _____
5. t s o r **f** _____
6. a t e **k** s s _____
7. e g i s **h** _____
8. i n **n** u p e g _____
9. c l **o** d _____
10. **s** i r c p _____

Hint:

1. the form of crystalline water ice
2. a piece of fabric worn on or near the head or around the neck for warmth
3. gloves which cover the entire hand but do not have separate finger openings
4. trees having leaves throughout the year
5. the solid deposition of water vapor from saturated air
6. shoes with a sharp edge using on ice
7. a vehicle with runners for sliding instead of wheels for rolling
8. an aquatic, flightless bird
9. opposite of warm
10. cold and refreshing

Hidden word: a particle of snow

Hidden word – snowflakes

Answer: snow, scarf, mittens, evergreen, frost, skates, sleigh, enguin, cold, crisp

Kulturně-společenská

Daniela Hýblerová
PR oddělení

Až zazní svatební zvony

„Co se všichni zbláznili?“ Ptal se mě Zdeněk, když dostal svatební oznámení svého kamaráda. Pokrčila jsem rameny a pousmála se. Jsme holt ve věku, kdy je to celkem normální vzít se a mít děti. A stejně je na tom i naše okolí. Od července do října jsme tak měli možnost podívat se na tři svatby.

První byla svatba Marušky s Tomášem na Libeňském záměčku. Vzpomněla jsem si na ně, když jsem vybírala svatební přání na tu zatím poslední svatbu. V jednom totiž držel myšák obrovskou kytici a byl u něj nápis: „Kvůli Tobě jsem se stal zahradníkem.“ Je už ale pozdě, abych jim kupovala tohle přání. Přesto si můžeme ten jejich významný den připomenout alespoň pár fotkami.

Za dva a půl měsíce poté si své ano řekla Martina s Pepčou v zahradách u zámku Ctěnice. Obřad v krásných zahradách netrval dlouho, ale byl příjemný a milý. Na chvíli se nám podařilo ukořistit si Martinu s Pepčou ze spárů fotografky a tak máme i z této svatby společné foto.

Za zatím poslední svatbou jsme se museli vypravit trochu dál než jen po Praze. Udělali jsme si výlet do Českého ráje na hrad Valdštejn, kde se druhou říjnovou sobotu provdala Kačka za Aleše. Přes počáteční mlhu a zamračené počasí nakonec vyšlo sluníčko. Nic ovšem nemohlo pokazit Kačky náladu, která se smála snad celý obřad. Naštěstí ne nahlas.

Všechno nejlepší!

Přejeme všechno nejlepší kolegyním a kolegům narozeným v září a říjnu:

Martině Č., Pájovi F., Petrovi Z., Blance, Tomáši P., Martinovi T., Kačce, Honzovi T., Romanovi T. a Lubovi P.

Gratulujeme také Petru Savickému k narození dcerky Terezky a Janě a Pepovi k narození dcery Verunky!

